

ΡΕΜΠΕΤ, *Rebet*, Potus species. Vox Arabicæ. Affidit MSS. Regni Hierosol. cap. 297. τὸ δί-
ζεον τὸ ρεμπέτ, &c. καὶ αὐτὸν τὸ πράσι τὸ φέρειν αὐτὲ τὸ
λεκίσ, &c.

ΡΕΜΠΙΤΟΣ, *Erro*. Glossæ Græcobarb. ἀλαὸς,
ρεμπιτός, πλαισιρύθ, τυφλὸς, ματαὸς pro Ρεμβός.
Glossæ Basilic. Ρεμβός, ὁ μικρὸς φυγαῖς, καὶ ἐπὶ ἔνα-
τιν ὁ φυγαῖς μέγας, ρεμβός θεῖος κυρίως ἢ Ρεμβός θεῖος ὁ
σωματικῶς αἰγάτιος πλαναρύθ, καὶ ταῦς κυρίως εἰς ἀνόντια
δαπανῶν, καὶ βραδέως εἰς τὸ σῖνον αναγρέφων.

ΡΕΝΔΑ, *Zona*. Lexicon MS. Cyrilli: Ρένδα, ζώνη, λαρική, ὡς οἱ βασιλεῖς διαζόννωσι. Ita etiam in
Cod. Reg. 2062. & apud Phavorinum. Vita Apocry-
pha S. Alexij MS. καὶ ἐπάρξεις τὸ διακτυῖδιον τὸ γνωσθὲν
δέδωκεν αὐτῷ, καὶ τὰς ρένδας ἐλεπιλιγμόδιας εἰς πράσιον
πορφυράν. Occurrunt eadem verba rursum infra. Vide
Gloss. med. Lat. in Rinca. Nescio an inde cognomini-
natus fuerit Ρενδάνης, Sisinnius Patr. Constantino-
pol. sub Leone Isauro, apud Theophan. p. 335.

ΡΕΝΕΙΝ, *Spargere*, Ραινεῖν.

ΡΕΝΙΟ, *Regnum*, in Epist. Selimi Sultani,
apud Crucif. lib. 4. Turcogr. pag. 345.

ΡΕΝΤΑΙ, *Decursones equorum*, vel *campus*
ubi decurrent, *Arena*. Anonymus MS. de Amori-
bus Lybistri & Rhodamnes:

Οὐ μας μεθ' ὄρασ δίλιγλα εὐθύνεις τὰς μίσια,
Μέγιν τὸ ρέντας ἰσταμαι, βητῶ ἵνα τὸ δώσω,
Καὶ τὸ φαριν μις ἐκίνησα, κατέβηλις εἰς ἐκένον,
Ἐγένετο πάλιν μετ' ἐρῆ, καὶ κτύπη μέγας.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Ἄπέτον κάμπον πάθημεν, τὰς ρέντας διαχορίζεν.
Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 482. in Justi-
niano an. 20. τῷ δεκάτῳ γέροντος τὸ ἀπό τοιαύτης τὸ
σάκκατον τὸ Πεντηκοστῆς γέροντος ρέντα τὸ ἀλόγων, καὶ ἐμά-
λωνοι ἀνθρώποι αὖτα μίσα τὸ, καὶ ἐστειλεὶς οἱ βασιλεῖς,
καὶ ἐσφράξεις πολλὰς ἦτοι αὐτῷ. Infra rursum eadem ver-
ba occurunt. Quo loco Theophanes μάχλιον inter
duas factiones enarrat. Idem Malaxus in Theodo-
sio Juniore pag. 455. τῷ ἑμέρᾳ γέροντος τὸ
ἐκαβαληκόστενον οἱ βασιλεῖς μέγι τὸ φρέσκων, ἀπό τοιαύτης
τὰς ρέντας τὸ ἀλόγων, καὶ πεσεῖν τὸ ἀλογον τὸ, &c.

ΡΕΝΤΑ, *Redius*, ex Gall. *Rente*. Glossæ Græ-
cobarb. ἀλλοι πέτες, ἔτεροι λάπθαδες. Affidit MSS. Re-
gni Hierosolymitani cap. 25. ἀδὲ ἐνι αὐτέντης τοῦτο, ἐν
εἰκόνῃ δίκετο καὶ τὰς αὐτόρους τὰς, νὰ πείσοις τὸ ὄρι-
μόν τα, καὶ τὰ περιλάβειν τὰς ρέντας τα, &c.

ΡΕΜΤΑΜΠΛΙΣ. Affidit MSS. Regni Hierosol-
ymitani cap. ult. αὐτὲ τὸ πρᾶσι τὸ ἀγραβῆν εἰς Συελαιή,
καὶ εἰ Ρέμα, ὅπη εἴς ρέματα πλίσεις, δόπο τὸ φυλίκαν, καὶ
καὶ κάτε νὰ τὸ ἀξάτα πελίσει, &c. Infra: κελεύ-
τὸ δίκεον νὰ περάν ὃν καὶ ὄρασ δόπο τὸν πελίσει τὸ δέκα-
τον, ἀπέ τῷ τὸ ἀνθρώπων ρένταμπλις ἔφερεν καὶ σίτος,
εἰ κριθέειν, &c. Videtur esse vox Gallica *Restabili*,
id est *in pristinum statum restituens*, cuius vim ta-
men hoc loco non omnino percipio.

ΡΕΟΥΖΟΡΙΑ, *Altio de Re uxoria*, ἀγωνὶ^α
τὸν τὸ γυναικὸς πραμάτων, in Gloss. Basilic. Alibi:
Ρέσ οξορία, ἡ μῆτρας καὶ γυναικὸς ἀλλοκολυρομία.
Perperam scriptum apud Suidam Ρεξωρία. Vide
Cujac. lib. 16. Observ. cap. 39.

ΡΕΠΑΝΙΟΝ, *Репанов*, Vide in Ράπανον.

ΡΕΠΑΡΑΤΙΩΝ, *Reparatio*, vitium scilicet,
cum militi vires & exhaustos inter præliandum spi-
ritus recipere & reparare conceditur, δπολύσει,
seu dimissione ad tempus concessâ. Mauricius lib. 1.
Strateg. cap. 6. εἰ τις λαμβάνων ρέπαρατίωνα, τὸ
σπλανχνοφράσιον, καὶ μὴ τέτον ὁ δέκαρχος ἀλαβάστα
ταῦτα κλίσασθαι, &c. Ubi Leo in Taft. habet εἰ τις
λαμβάνων δπολύσειν. Codex verd Reg. εἰ τις δπολύ-

μέρος τὸ εὐκαιρίας ἕμερας τὰ ἱερὰ ὅπλα περιφρον-
σει, &c.

ΡΕΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ, *Repere*. Glossæ Basilic.
ρεπετίτευειν, ἐπαναλαμβάνει. Occurrit ibi pluries, &
apud Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. Scholiast.
Basilic. lib. 2. tit. 4. pag. 100. Harmenopul. & al. IC.

ΡΕΠΛΙΚΑΤΙΩΝ, *Replicatio*, Αἰάλυτος, in
Glossis Basilic.

ΡΕΠΙΔΙ, *Flabellum*, Ριπίδιον.

ΡΕΠΟΥΔΙΟΝ, *Repudium*, in Glossis Basilic-
cis διαζύγιον, χωρισμὸς γύμων δῆθε πιττακιῶν. Glossæ
MSS. Ρεπόδιον, καὶ Δατίνες, διαζύγιον καὶ πρόστιμον.
Justinus Mart. in Apol. 1. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν ρεπό-
διον δέσσατος ιχωρίδην. Nilus Monachus lib. 2. Epist. 181.
εἶληρε τοῖς τῷ δότος αστοῖς θιβλίον, ὅπερ τινὲς καλέσσει
ρεπόδιον. Matthæus Monachus de Causis Matrimoni-
alib. pag. 507. ρίπιος τοῖς αἰτίαις ἐκτιθεράν, διὰ ἀς ἀ
αὐτὸν ἡ ἡ γυνὴ ρέποδιον διώχει πέμπειν, ἢ τοι δότος αστοῖς τῷ
όμοζύγῳ, καὶ τὰ πρῶτα. Occurrit in Nov. Just. 22.
cap. 19. Nov. 17. cap. 18. &c. apud Theophilum
Antecell. lib. 1. tit. 10. tom. 6. Basilic. pag. 24. 25. apud
Balsamon. ad Nomocan. tit. 9. cap. 25. &c.

ΡΕΠΕΙΔΙΔΕΙΝ, *Repudiare*, γεποχωρέιν, αφίσασθαι,
in isdem Gloss. Basilic. & tom. 2. Basilic. pag. 49.
apud Photium in Nomocan. tit. 9. cap. 31. &c.

ΡΕΣΚΕΣΘΑΙ, *In vulgis spargi*, Ριπλεθαι.
Theophanes pag. 394. γάπτον εἴ δῆθε πλο τοιαύτην ἐπι-
ζήντον, καὶ τινας λόγιας σθεῖ ἀπό τὸ ρεοκομψίον, αἰς μίλειν
αὐτὸν βασιλεύειν, δέρας καὶ περέντας, &c. Ubi Cod. al.
ρενκορψίον habet.

ΡΕΣΚΡΙΠΤΙΟΝ, *Aderationes*, αἱ διαχρα-
φοι ὅταν ἡ ἐκαλεντούσι αἱ αὐτὶ εἰδῶν γνόμναια χεισιγγα-
καταβολαι, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS.

ΡΕΣΚΡΙΠΤΟΝ, *Rescriptum*, Εὔγραφο κέλευ-
σις βασιλική, βασιλέως ἀντίγραμμα, Αντιγραφή, Εὔγραφον,
in Glossis Basilic.

ΡΕΣΠΙΤ. Vide in Ανακράξιμον.

ΡΕΤΕΝΑ, *Frana*, ex Gall. *Resnes*, quodd
equum retineant. Anonymus de Nuptiis Thesei
lib. 1.

Τὰ ρέτεντα δπολύσεις, τὰ κάμπον εὐκαιρόντα.

Idem lib. 3.

Μὲ δπολύρημα δπετεῖται σὺν τῷ τύχης με τὸ Θάρος.

Et lib. 7.

Τὰ χαλινάεια μάσιζα τὸ σόμι ἀφροκοπόντας,
Κρατόντας τὰ πτάτα εἰς διαλιτάδες ὄλοι.

ΡΕΤΖΕΤΑΡΙΑ, *Miscellanea*, fortè ex Lat. *Re-
centaria*. Ita enim hæc vox videtur usurpati in Cod.
Reg. 957.

ΡΙΟΝ, *Rheum*, apud Aretæum lib. 1. de Curat.
acut. cap. 9. & lib. 2. c. 2.

ΡΕΤΖΗΝΗ, *Ретчин*, *Resina*, ρητίνη, in Coro-
na pretiosa, & apud Portium. Anonymus de Nu-
ptiis Thesei lib. 1.

Καὶ μῆτρας τὸ πηκτασι πίστα μὲ τὸ σαπόνην,
Καὶ αἰσθέσι πτάσις τὸς Εὐλλείνας σμικτά μὲ τὸ ρέτζην.

Idem lib. 11.

Τὰς πεύκας πτάσις ὄλοι τὰς τὸ ρέτζην.

ΡΕΤΖΕΤ, *Ретчаре*.

ΡΕΤΖΑ. Ita peculiaris vocabulo appellabant
Byzantij fretum quod inter Byzantium & Calche-
donem interfluit. Isaacus Tzetzes in Lycophronem
pag. 190. Συμπλεγάδας — φαίνετο μεταξὺ ταῦτας τοῦ
λέγων Χαλκηδόνας καὶ Βυζαντίου, αἰς τοῦ τὸ λεγόμενον παρ-
ιδιώτας βαρβάρος Ρεῦμα.

ΡΕΤΖΜΑΤΑΡΗΣ, *ριώδης*, in Glossis MSS. ex
Cod. Reg. 1673. Vide Ρέμα.

ΡΕΤΖΙΣ, *Seminis fluxus*, φυσικὴ ἐκρυστις τὸ γονῆς,
τοῦ πτάσιον. Nili Junioris pag. 30. φυσικὴ ἐκρυστις τὸ γονῆς,

ΜΜΜΜ 3 apud

